

handlinger — og et Genskin deraf har ogsaa været over den ærede Ministers Foredrag — at naar vi tale om Landboforhold, saa forstaar den ærede Minister det meget bedre end nogen anden. Naar vi tale om Sparekasseforhold, saa forstaar den ærede Minister det meget bedre end nogen anden, og naar vi tale om Københavns kommunale Forhold, saa forstaar den ærede Minister ogsaa det meget bedre end Borgmestre og Raad. Se, det er vistnok at ville hævde noget for meget, og dette, at den ærede Minister saaledes med Hensyn til en ganske ekstraordinær omfattende Viden hævder langt mere, end der paa nogen Maade kan tænkes at holde Stik, det er det, der giver mig Mod til alligevel at optage Debatten med den ærede Minister paa hans eget specielle Omraade. Naar den højtærede Minister mente, at det maatte være klart, at det jo ikke kunde være rigtig, at Folketingets Forslag kunde være bedre end Landstingets baade lige over for København, lige over for Købstæderne og lige over for Landkommunerne og med alle disse Summer, som stod nævnte, eftersom det var en given Sag, at Statskassen ved Landstingets Forslag kom til at give Afkald paa $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. foruden et Statstilskud paa $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., medens Folketingsforslaget kun vilde lade Statskassen give Afkald paa 1,840,000 Kr. i alt. Ja, først og fremmest er der aldrig endnu fremkommet nogen sikker og klar Beregning over, hvilken Indflydelse paa Statskassen Landstingets Forslag vilde faa. Der er nævnt i sin Tid fra det ærede Ministeriums Side, da det fremlagde sine Forslag i Landstinget, en hel Del Tal, der er nævnt i Landstingets Betænkninger en hel Del Tal, men alle disse Tal hvile paa rene Skøn og paa Skøn, der i mange Tilfælde, selv ved en meget kort Undersøgelse og lagttagelse, vise sig ikke at kunne være rigtige. Nogen virkelig og paa paalidelige Tal støttet Opgørelse af, hvilken Indflydelse Landstingets Forslag vilde faa for Statskassen, foreligger ikke, og dermed er jo Hovedhjørnestenen i den højtærede Ministers Kritik allerede falden bort. Det er jo nemlig muligt, naar man kom til en saadan virkelig indgaaende Undersøgelse, at det saa vilde vise sig at være saa langt fra, at Landstingets Forslag bragte Statskassen nogen Indtægtsnedgang, at de maaske tværtimod bragte en Indtægtsopgang. Heri kunde jo allerede ligge en af Grundene til, at Folketingets Forslag i saa overvældende Grad byde Kommunerne og

de fleste Skatteydere større Fordele end Landstingets Forslag. Men dertil kommer jo ogsaa det, som den højtærede Minister heller ikke var blind for, at Folketingets Forslag udskrive betydeligt større Skatter end Landstingets Forslag. Den højtærede Minister opgjorde det til $3\frac{1}{4}$ Mill. Kr. mere om Aaret. Dette Tal skal jeg lade staa for den højtærede Ministers egen Regning, jeg skal blot sige, at han altsaa nævnte dette Tal, og gennem disse $3\frac{1}{4}$ Mill. Kr., eller hvad det nu kan være, kommer jo en ganske naturlig Forklaring paa, hvorledes Folketingets Forslag kunne i væsentlige Maader være bedre til alle Sider, baade til Københavns Kommune, til Købstadkommunerne og til Landkommunerne, end Landstingets Forslag. Selvfølgelig er der nogen, der maa betale disse $3\frac{1}{4}$ Mill. Kr. mere, det er givet, men det er netop en af Fordelene, efter vor Overbevisning, ved Folketingets Forslag, at de gennem Indførelsen af den stigende Skala søger paa en retfærdig Maade at ramme den hos de store Indtægter liggende og mere end forholdsvis større Skatteevne. Jeg ved meget godt, at den højtærede Finansminister anser det for en Skavank ved Folketingets Forslag, men det er jo en Sag for sig. Naar vi her have skullet fremstille Virkningerne af Forslagene, have vi selvfølgelig, ligesom vi helt igennem have taget Hensyn til Landstingets Forslag, saaledes som de forelaa, ogsaa maattet tage Hensyn til Folketingets Forslag, saaledes som de forelaa, og saaledes som vi opfattede dem, og det er ikke rigtig, naar den højtærede Minister siger, at denne ny Skattebyrde gaa vi temmelig glat forbi. Der findes baade med Hensyn til Københavns Kommune, Købstadkommunerne og Landkommunerne Bemærkninger om, hvorledes de ny foreslaede Skatter ville, saavidt man ved Skøn kan danne sig en Mening derom, komme til at virke, nemlig saaledes, at for den overvejende Del af Befolkningen bliver der ikke nogen væsentlig Forskel mellem Virkningerne af Landstingets og Folketingets Forslag — selvfølgelig bortset fra Ejerne af faste Ejendomme — men at Forskellen først viser sig, naar man kommer til de i Tal forholdsvis ringere Dele af Befolkningen, som have de store Indtægter og de store Formuer.

Naar nu den højtærede Finansminister gør gældende, at Betænkningen ved Opgørelsen af, hvor meget der kommer Kommunerne til gode, fejlagtigt opgiver det Beløb, der vil komme Landkommunerne